

تا چشم‌اندازی بس متعالی در مقابل ما گشوده شود

شماره پرسش: ۲۵۵۰۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۸/۱۳ ۰۹:۱۸:۱۹

متن پرسش

سلام: استاد من به دوستی دارم. ایشون اهل کار تربیتی و معرفتی بود. مباحث شما و آقای علی صفایی رو پیگیر بود. الان به مدته که شدیداً دچار رکود و خمودگی شده. هیچ کاری نمیتونه انجام بده. دانشجوی ارشده و با اینکه همه ی ورودیاشون میخوان دفاع کنن ایشون حتی موضوع هم انتخاب نکرده. میگن هیچ انگیزه و انرژی و حوصله ای برای انجام هیچ کاری ندارم. حتی امسال اربعین هم اومد کربلا ولی هنوز حالش بده. چیکار باید کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بد نیست به بحث «حضور اربعینی و اصیل‌ترین بودن» که بر روی بِنرِ سایت هست فکر کنید تا چشم‌اندازی بس متعالی در مقابل ما گشوده شود و در دلِ آن وظایف‌مان را انجام دهیم. موفق باشید